

Witold Meissner

1925–1993

Docent Witold Meissner, emerytowany zasłużony nauczyciel Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, wieloletni kierownik Zakładu Chemii Organicznej Wydziału Towaroznawstwa i prodziekan Wydziału Handlowo-Towaroznawczego, zmarł 25 lutego 1993 roku. Był przez ponad 30 lat związany z Uczelnią.

Urodził się 9 lutego 1925 roku we Wrześni. Po ukończeniu w roku 1946 Gimnazjum i Liceum im. Gotthilfa Bergera w Poznaniu studiował na Uniwersytecie Poznańskim na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym. Ukończył studia chemiczne, otrzymując w roku 1951 tytuł magistra chemii. Stopień naukowy doktora nauk przyrodniczych uzyskał w roku 1959 na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UAM w Poznaniu na podstawie pracy z zakresu chemii alkaloidów łubinowych.

Już jako student 1 września 1950 roku rozpoczął pracę w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu, przechodząc kolejno wszystkie stanowiska od zastępcy asystenta do docenta w roku 1968. W latach 1959–1962 i w roku 1966 kierował Katedrą Chemii Ogólnej, a w latach 1969–1982 Zakładem Chemii Organicznej Instytutu Towaroznawstwa. Przez kilka lat, w okresie 1969/1970–1976/1977 był prodziekanem Wydziału Handlowo-Towaroznawczego, a następnie aż do roku 1980 zastępcą dyrektora Instytutu Towaroznawstwa ds. studenckich. Aktywnie uczestniczył również w pracach dla środowiska naukowego Poznania. Był członkiem wielu towarzystw naukowych i rad naukowych. Przez długi okres uczestniczył w Radzie Naukowej Instytutu Gospodarki Magazynowej w Poznaniu.

Dorobek naukowy Docenta Witolda Meissnera obejmuje około 50 publikacji. W początkowym okresie jego badania naukowe dotyczyły struktury i reaktywności alkaloidów chinolizydynowych. W szczególności skupił się nad hydrolizą układów laktamowych i wyjaśnieniem mechanizmu tej reakcji w zależności od różnych czynników wewnątrz i międzycząsteczkowych. Prowadził też liczne badania z zakresu analizy jakościowej i ilościowej alkaloidów łubinowych. Od roku 1969 Docent Meissner zajmował się przechowalnictwem towarów spożywczych. Badał poziom alkaloidów w użytkach oraz zawartość wody i jej korelację z okresem przechowywania. Dużo uwagi poświęcił też badaniom nad kwasami chlorogennymi występującymi w kawie i ich przemianom

w zależności od pH, światła i temperatury. Wykonał też kilkanaście opracowań dla przemysłu farmaceutycznego i gumowego.

Docent Meissner był bardzo dobrym pedagogiem, wykazywał się umiejętnością pracy z młodzieżą studencką, cieszył się szacunkiem i sympatią. Zakres jego zajęć był bardzo szeroki i charakteryzował się wysokim poziomem. Prowadził wykłady i ćwiczenia ze wszystkich przedmiotów chemicznych przewidzianych planem studiów towaroznawczych. Dla nich też opracował skrypty. Prowadził zajęcia z matematyki dla studiów stacjonarnych i zaocznych. Wypromował kilkudziesięciu magistrów, był również promotorem trzech prac doktorskich. Za działalność naukową, dydaktyczno-wychowawczą i organizacyjną był wielokrotnie wyróżniany nagrodami ministra szkolnictwa wyższego. Był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i uzyskał tytuł honorowy Zasłużonego Nauczyciela PRL.

Docent Witold Meissner budził wielki podziw i uznanie za hart ducha i wolę przezwyciężenia ciężkiego kalectwa, które dotknęło go już w roku 1970. Mimo problemów zdrowotnych był przez 12 lat nadal aktywny zawodowo, pełniąc wiele bardzo ważnych funkcji i wywiązując się ze swoich licznych obowiązków z przykładową sumiennością i gorliwością. Na emeryturę przeszedł w roku 1982, nie zrywając jednakże kontaktu z Uczelnią. Życzliwy i bezpośredni, zawsze służył radą i olbrzymim doświadczeniem życiowym zarówno swoim współpracownikom, jak i studentom. Ceniono go w gronie kolegów za serdeczność i przyjacielskie oddanie. Studenci bardzo go lubili i szanowali.

Jerzy Skolik